

- kell biztosítani. Szárnyasvad-kibocsátás esetén biztosítani kell, hogy a tenyésztett madarak ne jelentsenek állategészségügyi kockázatot a vadon élő állomány számára, illetve a kibocsátás technológiája ne okozza a ragadozók adott területen való túlzott csoportosulását.
12. A vízivad hasznosítása olyan mértékű legyen, amely minimalizálja a védett és fokozottan védett fajok egyedeinek akár szándékos, akár véletlenül történő elejtését, illetve kellő nyugalmat biztosít mind a vadászható, mind a védett, fokozottan védett vízimadár-fajok állományainak. A vadászat szabályozásának biztosítania kell a kései, elnyúló költségi időszakokkal rendelkező fajok költségének biztonságát, a vízivad költsége és vonulása szempontjából fontos vizes élőhelyek nyugalmát (különös tekintettel a globálisan veszélyeztetett fajok előfordulási helyeire), valamint a zord időjárású téli időszakban szükséges zavartalanságot. El kell érni, hogy valamennyi vizes élőhelyen már rövid távon is megsűnjön az ólomsörét használata.
 13. Hazánkban az elmúlt évszázadokban már meghonosodott, azonban nem őshonos vadfajok állományait csak olyan területeken indokolt fenntartani, ahol azok nem jelentenek veszélyt a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzésére, a veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre. Azon vadászható, nem őshonos fajok állományait, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán túlzott terhelést jelentenek az adott természetes és természet-szerű élőhelyekre, ki kell szorítani ezekről a területekről. Különösen igaz ez az olyan sérülékeny élőhelyekre, mint a domb- és hegyvidéki sziklagyepek, ahol el kell érni a muflonállomány nagymértékű csökkenését, illetve teljes kiszorítását. Az elmúlt években újonnan megtelepedett fajok, így különösen a nyestkutya és a mosómedve esetében törekedni kell az állományok teljes felszámolására. Vadászati célból új faj szaporodásra képes vadon élő állományának kialakítása nem engedhető meg, az újonnan megjelenő inváziós fajok egyedeit, amennyiben azok eltávolítása vadászati eszközzel oldható meg, el kell távolítani.
 14. A ragadozógazdálkodást úgy kell folytatni, hogy az segítse a biológiai sokféleség megőrzését, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek zavartalanságát, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítását, így különösen:
 - 14.1. A földön fészkelő védett, fokozottan védett madár-fajok, valamint a fogoly és a hazánkban költő erdei szalonkák és vízivad védelme érdekében szükséges egyes túlszaporodott, generalista ragadozó-fajok fokozott gyérítése, állományának tartósan alacsony szinten tartása. E munka során különös figyelmet kell országos szinten fordítani a vaddisznó, a róka és a dolmányos varjú állományának visszaszorítására.
 - 14.2. Egyes fokozottan védett madár-fajok, így különösen a túzok, a haris, a császármadár, a nádasokban költő íbisz- és gémfélék, valamint a partimadarak, sirályok, csérek, szerkők fészkelésére szolgáló területeken indokolt a vadászható ragadozó-fajok, különösen az emlősök állományának a legalacsonyabb szinten történő tartása.
 - 14.3. Egyes fokozottan védett hüllő- és kétéltű-fajok élőhelyein, így különösen a rákosi vipera élőhelyein a vaddisznóállományt fel kell számolni.
 - 14.4. A vadászható varjúfélék gyérítése során figyelemmel kell lenni arra, hogy kellő mennyiségű fészkelőhely legyen a varjúfélék fészkeit használó fajoknak (pl. erdei fülesbagoly, kabasólyom, vércsék).
 - 14.5. A ragadozók gyérítése során, különösen csapdák használatakor, az állatvédelmi szempontokat a lehetőségek szerint figyelembe kell venni.

Az agrárminiszter 12/2018. (VII. 3.) AM rendelete az Észak-dunántúli Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeinek vadgazdálkodási tervéről

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 100. § (1) bekezdés a) pont 4. alpontjában, valamint c) pont 2. alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 79. § 12. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Az 501. számú Hanság-mosoni, az 502. számú Vas-soproni-síksági, az 503. számú Alpokaljai, az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, az 505. számú Zalai-dombsági, az 506. számú Zala-kisbalatoni, az 507. számú Bakonyi, az 508. számú Marcal-medencei, az 509. számú Bakonyalja-Komáromi, az 510. számú Vértes-hegységi, az 511. számú Velencei, az 512. számú Dunazugi, valamint az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegység (a továbbiakban együtt: Észak-dunántúli Vadgazdálkodási Táj) tájegységi vadgazdálkodási terve

- a) vad élőhelyének általános jellemzését az 1. melléklet,
- b) egyes vadfajok állományának leírását a 2. melléklet,
- c) vadállomány-szabályozásának irányelveit, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszámot (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszámot a 3. melléklet,
- d) vadgazdálkodási tájegységi trófeabírálat irányelveit a 4. melléklet,
- e) természet- és tájvédelmi előírásait védett természeti területen az 5. melléklet,
- f) hosszú távú természetvédelmi céljait a 6. melléklet tartalmazza.

2. § A vadgazdálkodásért felelős miniszter az 1–6. melléklet, továbbá az azok tervezéséhez felhasznált vadgazdálkodási alapadatok, az azokat bemutató grafikonok és térképek, valamint azok szöveges értékelésének egységes szerkezetben történő megjelenését a rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül az Országos Vadgazdálkodási Adattár honlapján biztosítja.

3. § Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Nagy István s. k.,
agrárminiszter

1. melléklet a 12/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vad élőhelyének általános jellemzése

1. Az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 93%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel háromnegyedét (72,7%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 17,0%.
2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel kétharmadát (62,3%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 23,1%.
3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 93%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy kétharmadát (69,1%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 22,5%.
4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegység területének közel 96%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét (54,5%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 40,7%.
5. Az 505. számú Zalai-domsági vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének mintegy felét borítják a szántó- és gyepterületek (50,8%), az erdő aránya 42,4%.
6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 94%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének felét (52,7%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 29,8%.
7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének felét (52,6%) borítja erdő, a szántó- és gyepterületek aránya 41,3%.
8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 95%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének közel háromnegyedét (74,1%) borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 19,4%.
9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 91%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének 70,4%-át borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 17,9%.
10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 93%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének 56,2%-át borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 34,2%.
11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 89%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének 71,7%-át borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 12,7%.

12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 84%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének 41,1%-át borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 39,1%.
13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegység területének mintegy 92%-a alkalmas vadgazdálkodásra. A vadgazdálkodási tájegység területének 38,8%-át borítják szántó- és gyepterületek, az erdő aránya 21,0%.

2. melléklet a 12/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

Az egyes vadfajok állományának leírása

1. Gímszarvas

- 1.1. Az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mind mennyiségét, mind terítékét tekintve jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
- 1.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti, illetve a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
- 1.3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti, illetve a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
- 1.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes/jó.
- 1.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.
- 1.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.
- 1.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagy jelentőségű. A jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban jó/kiemelkedő.
- 1.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagy jelentőségű. A jelentett létszámok és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban kiemelkedő.
- 1.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a felső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
- 1.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszám és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.

- 1.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve kis jelentőségű. A jelentett létszámok alapján az átlag alatti negyedben, míg a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
 - 1.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve nagyon jelentős. A jelentett létszámok alapján a felső negyedben, míg a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban jó.
 - 1.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a gímszarvasállomány mennyiségét tekintve jelentős. A jelentett létszámok és a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között a középső harmadban helyezkedik el. Az állomány minősége országos viszonylatban közepes.
2. Dámszarvas
- 2.1. Az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben az állomány a jelentett létszámok alapján az alsó negyedbe, a teríték alapján az alsó negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvasnak a vadgazdálkodási tájegység területén nincs jelentősége. Az állomány minősége nem értékelhető.
 - 2.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben az állomány a jelentett létszám alapján a felső negyedbe, a teríték alapján az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Gyenge minőségű állomány.
 - 2.3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben az állomány a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedbe, a teríték alapján a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Gyenge minőségű állomány.
 - 2.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedbe, a teríték alapján az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Gyenge minőségű állomány.
 - 2.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a dámszarvas a jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedbe, a teríték alapján az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Gyenge minőségű állomány.
 - 2.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedbe, a teríték alapján az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Gyenge minőségű állomány.
 - 2.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján a felső negyedbe, a teríték alapján az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A trófeák tájegységi rangsorolása szerint az alsó félben található. Közepes-jó minőségű állomány.
 - 2.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján és a teríték alapján is az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Közepes minőségű állomány.
 - 2.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedbe, a teríték alapján az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. Közepes minőségű állomány.
 - 2.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján a felső negyedbe, a teríték alapján a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén jelentős nagyvad. Közepes minőségű állomány.
 - 2.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján a felső negyedbe, a teríték alapján a felső negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A trófeák tájegységi rangsorolása szerint a felső félbe tartozik, de ez a kerti állományok miatt túlértékelt lehet. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén jelentős nagyvad. Kiemelkedő minőségű állomány.
 - 2.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedbe, a teríték alapján az átlag feletti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A trófeák tájegységi rangsorolása szerint a felső félbe tartozik, de ez a kerti állományok miatt túlértékelt lehet. A dámszarvas a vadgazdálkodási tájegység területén jelentős nagyvad. Kiemelkedő minőségű állomány.

2.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegység területén a dámszarvas a jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedbe, a teríték alapján az átlag alatti negyedbe tartozik a tájegységek rangsorában. A trófeák tájegységi rangsorolása nem értékelhető.

3. Őz

- 3.1. Az őz az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve jelentős nagyvad. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, és a terítéket tekintve is a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el, az agancsok érmes aránya rendszerint jó, de nem kiemelkedő, átlagos az állomány.
- 3.2. Az őz az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve jelentős nagyvad. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, a terítéket tekintve is a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el, az agancsok érmes aránya rendszerint jó, átlagos az állomány.
- 3.3. Az őz az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve jelentős nagyvad. A jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedben, a terítéket tekintve pedig a felső negyedben található. Az agancsok minősége az Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el, az agancsok érmes aránya rendszerint alacsony, gyenge az állomány.
- 3.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az alsó negyedben, a terítéket tekintve pedig a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben, az utolsó helyen helyezkedik el, gyenge az állomány.
- 3.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az alsó negyedben, a terítéket tekintve pedig a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben, az utolsó előtti helyen helyezkedik el, gyenge az állomány.
- 3.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az alsó negyedben, a terítéket tekintve pedig az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége a Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el, az agancsok érmes aránya rendszerint alacsony, gyenge az állomány.
- 3.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az alsó negyedben, és a terítéket tekintve szintén az felső negyedben található. Az agancsok minősége a Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben gyenge. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el, gyenge az állomány.
- 3.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, a terítéket tekintve a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el, jó-közepes minőségű az állomány.
- 3.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, a terítéket tekintve a felső negyedben található. Az agancsok minősége a Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el, közepes minőségű az állomány.
- 3.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, a terítéket tekintve pedig az átlag feletti negyedben található. Az agancsok minősége a Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben közepes, a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el, az agancsok érmes aránya rendszerint alacsony.

- 3.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján az átlag alatti negyedben, a terítéket tekintve pedig szintén az átlag alatti negyedben található. Az agancsok minősége a Velencei vadgazdálkodási tájegységben jó. Az állomány a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
 - 3.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz kis jelentőségű. A jelentett létszám alapján az alsó negyedben, a terítéket tekintve pedig szintén az alsó negyedben található. Az agancsok minősége a Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány minősége a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az átlag alatti negyedben helyezkedik el.
 - 3.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a mennyiségi jellemzőket nézve az őz jelentősége közepes. A jelentett létszám alapján és a terítéket tekintve is az alsó negyedben található. Az agancsok minősége a Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben közepes. Az állomány a trófeabírálati adatok alapján a vadgazdálkodási tájegységek között az alsó negyedben helyezkedik el.
4. Muflon
- 4.1. Az 501. számú Hanság-mosoni tájegységben a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek alsó felébe tartozik. Vadgazdálkodási jelentősége nincs. A bírált csigákat tekintve a tájegység nem értékelhető. Minősége gyenge.
 - 4.3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek felső és alsó felének határán van. Vadgazdálkodási jelentősége nincs. A bírált csigákat tekintve a tájegység nem értékelhető. Minősége gyenge.
 - 4.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a muflon szabad területen nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.
 - 4.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek felső felében van. Vadgazdálkodási jelentősége nincs. A bírált csigákat tekintve a tájegység nem értékelhető. Minősége gyenge.
 - 4.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is tájegységek felső felébe tartozik az országosan nagy létszámú és hasznosítású muflonállománya. Előbbieknek megfelelően jelentősége nagyobb. A bírált csigákat tekintve a tájegység az értékelhető vadgazdálkodási tájegységek közt a 3/7 helyet foglalja el a rangsorban. Az állomány minősége jó.
 - 4.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek alsó felébe tartozik. Vadgazdálkodási jelentősége nincs. A bírált csigákat tekintve a tájegység nem értékelhető. Minősége gyenge.
 - 4.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek alsó felébe tartozik. A bírált csigákat tekintve a tájegység nem értékelhető. Kis jelentőségű. Az állomány minősége gyenge.
 - 4.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek felső felébe tartozik, országosan nagy létszámú és hasznosítású állománya van. Előbbieknek megfelelően jelentősége nagyobb. A bírált csigákat tekintve a tájegység az értékelhető vadgazdálkodási tájegységek közt a 4/7 helyet foglalja el a rangsorban. Az állomány minősége jó.
 - 4.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek felső felébe tartozik. A muflon kis jelentőségű. A bírált csigákat tekintve a tájegység nem értékelhető. Az állomány minősége gyenge.
 - 4.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben a jelentett létszám és a teríték szempontjából is a muflonnal rendelkező tájegységek felső felébe tartozik. Országosan nagy létszámú és hasznosítású állománya van. A muflon jelentősége nagyobb a vadgazdálkodási tájegységben. A bírált csigákat tekintve a tájegység az értékelhető vadgazdálkodási tájegységek közt a 1/7 helyet foglalja el a rangsorban. Az állomány minősége jó.
 - 4.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a muflon szabad területen lényegében nem fordul elő. Vadgazdálkodási és vadászati jelentősége nincs.

5. Vaddisznó

- 5.1. Az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe közepes. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben van.
- 5.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe igen jelentős. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, és a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
- 5.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe nagyon jelentős. A jelentett létszám alapján az felső negyedben, és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
- 5.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe közepes. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, míg a teríték alapján az átlag alatti negyedben (az átlag határán) helyezkedik el.
- 5.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám alapján a felső negyedben, míg a teríték alapján az átlag feletti negyedben helyezkedik el.
- 5.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe közepes. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben (az átlag szintjén) helyezkedik el.
- 5.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe nagyon jelentős. A jelentett létszám és a teríték alapján is a felső negyedben helyezkedik el.
- 5.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a vaddisznó szerepe jelentős. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el.

6. Mezei nyúl

- 6.1. Az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl nagy jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám alapján az átlag feletti negyedben, míg a teríték alapján a felső negyedben helyezkedik el. Gazdálkodási szempontból szerepe nagy.
- 6.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl közepes jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 6.3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.

- 6.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám alapján az alsó negyedben, míg a teríték alapján az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 6.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a mezei nyúl kis jelentőségű vadfaj. A jelentett létszám és a teríték alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
7. Fácán
- 7.1. Az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben a fácán nagy jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az átlag feletti negyedben, a teríték szerint a felső negyedben helyezkedik el, és gazdálkodási szempontból a fácán szerepe nagy.
- 7.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az átlag alatti negyedben helyezkedik el, Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.3. Az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az alsó negyedben, a teríték szerint az átlag alatti negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 7.4. Az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 7.5. Az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 7.6. Az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az alsó negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.7. Az 507. számú Bakonyi vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 7.8. Az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.9. Az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az átlag alatti negyedben, a teríték szerint az átlag feletti negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.10. Az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 7.11. Az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben a fácán közepes jelentőségű apróvadfaj. A jelentett létszám szerint az átlag feletti negyedben, a teríték szerint a felső negyedben helyezkedik el. Nem meghatározó jelentőségű faj.
- 7.12. Az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.
- 7.13. Az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a fácán kis jelentőségű apróvadfaj. A jelentett állomány és a hasznosítás alapján is az alsó negyedben helyezkedik el, nincs vadászati jelentősége.

3. melléklet a 12/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadállomány-szabályozás irányelvei, az egyes vadfajok szerint fenntartandó legkisebb vadlétszám (törzsállomány), valamint az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám

1. A gímszarvasállomány szabályozási irányelvei
 - 1.1. Az Észak-Dunántúli vadgazdálkodási táj vadgazdálkodási tájegységeinek területén állománycsökkentő gazdálkodást kell folytatni.
 - 1.2. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a vadászati nyomást fokozatosan kell emelni olyan szintre, hogy 10 éven belül a tájegység becsült gímállománya a fenntartandó legkisebb gímlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám közé csökkenjen. A hasznosítás összetételének

biztosítania kell az állomány csökkentésére irányuló cél megvalósítását. A kitűzött állománylétszám elérését követően a hasznosítás mennyiségének és összetételének a fenntartandó legkisebb gímlétszám és az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám közötti állomány fenntartását kell biztosítania.

- 1.3. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.
- 1.4. A fenntartandó legkisebb szabadterületi gímlétszám:
 - az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 600 egyed
 - az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 900 egyed
 - az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 1100 egyed
 - az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 1700 egyed
 - az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 1800 egyed
 - az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 1600 egyed
 - az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 2200 egyed
 - az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 900 egyed
 - az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 800 egyed
 - az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 1700 egyed
 - az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
- 1.5. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi gímlétszám:
 - az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 1900 egyed
 - az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 1600 egyed
 - az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 2900 egyed
 - az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 3700 egyed
 - az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 1800 egyed
 - az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 4400 egyed
 - az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 1800 egyed
 - az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 1400 egyed
 - az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 2700 egyed
 - az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
 - az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 900 egyed
2. A dámállomány szabályozási irányelvei
 - 2.1. Az 501. számú Hanság-mosoni és az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységek területén az állomány felszámolására irányuló gazdálkodást kell folytatni.
 - 2.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági, az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási, az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási, az 506. számú Zala-kisbalatoni, az 507. számú Bakony, az 508. számú Marcal-medencei, az 509. számú Bakonyalja-Komáromi, az 510. számú Vértes-hegységi, az 511. számú Velencei, az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységek területén állománycsökkentő gazdálkodást kell folytatni, a további növekedés és terjeszkedés meggátlása érdekében. Az állományt 10 éven belül az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi dámlétszám szintjére kell csökkenteni. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell.
 - 2.3. A fenntartandó legkisebb dámlétszám:
 - az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 80 egyed
 - az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
 - az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 110 egyed
 - az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 430 egyed
 - az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 120 egyed
 - az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 90 egyed

- az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 290 egyed
az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 140 egyed
az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 110 egyed
az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 2.4. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi dámlétszám:
az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 160 egyed
az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 100 egyed
az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 150 egyed
az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 350 egyed
az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
3. Az őzállomány szabályozási irányelvei
- 3.1. A cél a pontos létszám megállapítása helyett az állomány változásának (trend) és állapotának nyomon követése. Az őzgazdálkodás céljait a vadászatra jogosultak által módszertanilag következetesen végzett felmérések alapján a vadgazdálkodási egységek szintjén kell meghatározni. A vadászatra jogosult által végzett monitoring hiányában a vadászati hatóság határozza meg a vadászterületeken az őzgazdálkodás céljait.
- 3.2. A vadgazdálkodási tájegység adatai alapján a terítéket fokozatosan növelni kell addig az egyensúlyi állapotig ($\approx 30\% - 35\%$ -ig), amikor az őzállomány hasznosításának mértéke és a hasznosítás összetétele is biztosítja a vadgazdálkodási egység területén célként meghatározott létszám/teríték fenntartását.
- 3.3. A teríték bak:suta:gida összetétele 1:1:1 arányú legyen.
- 3.4. A szabályos korösszetételű (élő) állomány eloszlását figyelembe véve a bakteríték javasolt összetétele $45 \pm 10\%$ fiatal, $40 \pm 5\%$ középkorú és $15 \pm 5\%$ öreg bak.
- 3.5. Az éves tervben meghatározott elejtési számokat mind ivarra, mind korcsoportra való tekintettel teljesíteni kell, a biológiailag megalapozott és fenntartható arányokat is betartva, továbbá azok teljesítését az ellenőrző hatóságnak meg kell követelnie.
- 3.6. A fenntartandó legkisebb őzlétszám:
az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 5100 egyed
az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 3800 egyed
az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 3700 egyed
az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 3400 egyed
az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 4000 egyed
az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 3300 egyed
az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 4600 egyed
az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 4800 egyed
az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 4700 egyed
az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 1300 egyed
az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 2400 egyed
az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 1300 egyed
- 3.7. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi őzlétszám:
az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 8200 egyed
az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 5900 egyed
az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 4300 egyed
az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 4900 egyed
az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 5900 egyed
az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 4200 egyed

- az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 4400 egyed
az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 4400 egyed
az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 8200 egyed
az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 6200 egyed
az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 4000 egyed
az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 2000 egyed
4. A vadgazdálkodási tájegység muflonállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
- 4.1. Az 501. számú Hanság-mosoni, az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási, és az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységek területén a muflon természetes megtelepedését meg kell akadályozni, az esetlegesen megjelenő állományt fel kell számolni.
- 4.2. Az 502. számú Vas-soproni-síksági, az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységek területén a szabad területi muflonállomány kialakítása nem támogatható, az állomány felszámolására irányuló gazdálkodást kell folytatni.
- 4.3. Az 503. számú Alpokaljai, az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységek területén az eddigi állománykezelési gyakorlatot kell folytatni, és az állományt alacsonyan, az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám szintje alatt kell tartani.
- 4.4. Az 507. számú Bakony, az 509. számú Bakonyalja-Komáromi, az 510. számú Vértes-hegységi, az 511. számú Velencei, valamint az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységek területén állománycsökkentő, a további növekedést és terjeszkedést meggátoló gazdálkodást kell folytatni. 10 éven belül a szabad területi létszámot, az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám alá kell csökkenteni.
- 4.4.1. A kosok aránya terítékben kevesebb mint 30% lehet.
- 4.4.2. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám eléréséig a hasznosítás mértéke legalább 30% legyen.
- 4.5. A fenntartandó legkisebb muflonlétszám:
- az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 220 egyed
az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 200 egyed
az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
- 4.6. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi muflonlétszám:
- az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 890 egyed
az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 470 egyed
az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 50 egyed
az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 350 egyed
az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed

5. A vadgazdálkodási tájegység vaddisznóállomány-szabályozási irányelvei, a fenntartandó legkisebb vadlétszám, valamint az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám
 - 5.1. Az Észak-dunántúli Vadgazdálkodási Táj területén a vaddisznó szabad területi létszámát a következő 10 évben a 2017-ben becsült létszámnak legalább felére (40–60%-kal) kell csökkenteni.
 - 5.2. Az éves tervben a meghatározott vadgazdálkodási tervszámokat teljesíteni kell.
 - 5.3. 2017-től a következő 3–5 évben 150%-nál magasabb hasznosítási arányt szükséges fenntartani.
 - 5.4. A teríték összetételét az állomány csökkentése érdekében úgy kell meghatározni, hogy a kifejlett kocák hasznosítása másfél-kétszer nagyobb legyen a kanokénál és az összes hasznosításból a malac és a süldő aránya legalább 75% legyen. A malac- és a süldőhasznosításból, a malacarányának legalább 25%-nak kell lennie.
 - 5.5. A fenntartandó legkisebb vaddisznólétszám:
 - az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 800 egyed
 - az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 1000 egyed
 - az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 700 egyed
 - az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 1300 egyed
 - az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 500 egyed
 - az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 600 egyed
 - az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 1200 egyed
 - az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 0 egyed
 - az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 1000 egyed
 - az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 300 egyed
 - 5.6. Az élőhelyet nem veszélyeztető legmagasabb szabadterületi vaddisznólétszám:
 - az 501. számú Hanság-mosoni vadgazdálkodási tájegységben 1300 egyed
 - az 502. számú Vas-soproni-síksági vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - az 503. számú Alpokaljai vadgazdálkodási tájegységben 1200 egyed
 - az 504. számú Rába-menti-Kemenesháti vadgazdálkodási tájegységben 1900 egyed
 - az 505. számú Zalai-dombsági vadgazdálkodási tájegységben 2500 egyed
 - az 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységben 1500 egyed
 - az 507. számú Bakony vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
 - az 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységben 1100 egyed
 - az 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységben 1400 egyed
 - az 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységben 2600 egyed
 - az 511. számú Velencei vadgazdálkodási tájegységben 400 egyed
 - az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységben 3100 egyed
 - az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben 900 egyed
6. A vadgazdálkodási tájegység mezeinyúl-gazdálkodási irányelvei
 - 6.1. A vadászati hatóság által meghatározott, magasabb populációsűrűségű vadgazdálkodási egységek területén kötelező egy elfogadott létszámbecslési módszer (éjszakai reflektoros létszámbecslés) használata tavasszal és ősszel, a vadászatok megkezdése előtt. Ezek alapján meg lehet tervezni a hasznosítandó mennyiséget a Kovács-Heltay modell vagy az SZIE VMI modell segítségével.
 - 6.2. A hasznosításra tervezett mennyiség 65–75%-át október–november hónapokban kell elejteni.
 - 6.3. A törzsállomány védelmének érdekében a vadászati hatóság a december 15. után tervezett befogásokat megtilthatja.
 - 6.4. A tartós túlhasznosítás megelőzése és az állomány felépülése érdekében a vadászati hatóság által meghatározott vadgazdálkodási egységek területén elő kell írni, hogy évente nem vadászott, pihentetett területeket jelöljön ki a vadászatra jogosult vadgazdálkodási egységek 15–30%-án (mozaikszerű hasznosítás).
7. A vadgazdálkodási tájegység fácángazdálkodási irányelvei
 - 7.1. A fácán végleges hasznosítási tervszáma a vadgazdálkodók őszi állománybecslései és annak hatósági ellenőrzései alapján kerüljön meghatározásra. Szabadterületi fácán hasznosítása helyileg indokolt esetben

- csak meghatározott küszöb felett (jelenleg: 4 egyed/km²) engedélyezhető. A szabadterületi vad állományra gyakorolt vadászati nyomás maradjon 25–40% alatt.
- 7.2. A kibocsátott egyedeket meg kell jelölni megfelelő minőségű lábgyűrűvel vagy szárnyjelölővel, hogy a visszavadászási arány és a vad fácánokra gyakorolt vadászati nyomás mérhető legyen.
- 7.3. A hasznosítási tervet a felnevelt szaporulatra (szabadterületi állomány) és a kibocsátott fácánok várható megtérülése (korábbi évek adatai) alapján elkülönítve célszerű megtervezni.
- 7.4. Kibocsátások esetén a vadászati hatóság fácántyúk elejtésére adott külön engedélyében a tyúkok hasznosítási mértéke a 40%-ot nem haladhatja meg. A természetes tyúkállomány védelme érdekében a tojók lövése nem támogatott.
8. A vadgazdálkodási tájegység ragadozógazdálkodási irányelvei
- 8.1. Elsődleges cél a vadászható ragadozó fajok állományának visszaszorítása.
- 8.2. A róka tavaszi becsült törzsállományának másfélszeresét kell eltávolítani a területről. A tervezett gyérítés 60%-át az év első felében kell teljesíteni.
- 8.3. A borz állománya esetében a további növekedés megakadályozása a cél, ezért a 0,5–0,7-es gyérítési rátát kell alkalmazni.
- 8.4. A tájegységben a nyestkutya és a mosómedve megjelenő egyedeit el kell eltávolítani.
- 8.5. Az aranszakál megtelepedésének a megakadályozása, illetve az állományának csökkentése a cél, ezért legalább 2-es gyérítési ráta előírása szükséges.
- 8.6. Csaliállatos élvefogó csapdák alkalmazása csak napi ellenőrzés mellett lehetséges, a csaliállat rendszeres takarmány- és frissvíz-ellátása, valamint 2-3 naponkénti cseréje mellett, úttól, lakott területtől távol.

4. melléklet a 12/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A vadgazdálkodási tájegység trófeabírálati irányelvei

Az elejtés szakszerűtlenségének minősítése során a táblázatokban részletezett hibapont megítélését a megadott trófeajellegek együttes értékelésével kell végezni, a hibapont-besoroláshoz minden paraméternek teljesülnie kell!

I. A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei az 503. számú Alpokaljai, 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, 507. számú Bakonyi, 508. számú Marcal-medencei vadgazdálkodási tájegységekben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,5	30	–	szabályos
	2. (3.)	3,0	60	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,5	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,0	85	25	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,0	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

2	1. (2.)	2,0	45	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,5	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	75	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,5	90	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,8	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	10,0	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	2,5	50	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	4,0	70	20	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,6	80	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	6,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	8,5	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	10,5	110	40	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

A gímszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei az 505. számú Zalai-dombsági és 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységekben					
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,5	30	–	szabályos
	2. (3.)	3,0	60	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,5	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,0	85	25	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9–10. (9–10–11.)	9,0	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

2	1. (2.)	2,0	45	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,5	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	75	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,5	90	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,8	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9–10. (9–10–11.)	10,0	105	35	szabályos, minimum 4-es koronák, koronákban min. 4 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	2,5	50	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	4,0	70	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,6	80	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	6,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	8,5	105	35	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 20 cm-es koronaágakkal
	8–9–10. (9–10–11.)	10,5	110	40	szabályos, minimum 4-es koronák, koronákban min. 4 db 20 cm-es ággal

A gimnászbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei az 501. számú Hanság-mosoni, 502. számú Vas-soproni-síksági, 509. számú Bakonyalja-Komáromi, 510. számú Vértes-hegységi, 511. számú Velencei, 512. számú Dunazugi, 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységekben

Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Trófea tömege legalább (kg)	Szárhossz legalább (cm)	Főág hossza legalább (cm)	Jellege
1	1. (2.)	1,3	25	–	szabályos
	2. (3.)	2,8	50	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,0	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,5	75	20	szabályos, min. 3-as koronák, koronákban min. 2 db 10 cm-es ággal, esetleg egyik oldalon villával, villában min. 20 cm-es ágakkal
	6–7. (7–8.)	6,2	85	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	8,0	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal

2	1. (2.)	1,7	35	–	szabályos, egyéb ág
	2. (3.)	3,2	55	15	szabályos, min. 10 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	3,6	65	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	4,8	80	20	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	6,8	90	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	8–9. (9–10.)	9,2	100	30	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal
3	1. (2.)	2,2	45	–	szabályos, egyéb ág vagy korona
	2. (3.)	3,6	60	15	szabályos, min. 15 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	3. (4.)	4,0	70	20	szabályos, min. 20 cm-es ágakkal villás vagy koronás
	4–5. (5–6.)	5,2	80	25	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 15 cm-es ággal
	6–7. (7–8.)	7,2	95	30	szabályos, minimum 3-as koronák, min. 15 cm-es koronaágakkal
	8–9. (9–10.)	9,5	100	35	szabályos, minimum 3-as koronák, koronákban min. 3 db 20 cm-es ággal

II. A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei az 511. számú Velencei és az 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységekben						
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont (kg)/IP	Lapát jellege
			(cm)	(cm)		
1	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,8	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	15	3	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	35	15	3,5	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	2	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4.–5. (5–6.)	20 cm	35	15	3,3	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	20	4	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)	–	–	–	–	szabályos, min. 25 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	15 cm	–	–	2,2	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	38	17	3,5	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	23	4,5	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei az 502. számú Vas-soproni-síksági, 503. számú Alpokaljai, 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, 507. számú Bakonyi, 508. számú Marcal-medencei, 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységekben							
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont		Lapát jellege
			(cm)		(kg)/IP		
1	1. (2.)		–	–	–	–	szabályos, min. 12 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,3	–	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	13	2,5	–	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	30	14	3	–	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,5	–	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	14	3	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	35	15	3,5	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	1,7	–	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	16	3,5	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	40	17	4	–	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

A dámszarvasbikák szakszerűtlen elejtésének határértékei az 505. számú Zalai-dombsági, 506. számú Zala-kisbalatoni 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységekben							
Hibapont	Felrakás (bika kora, év)	Szemág (jelleg, hossz)	Lapát hossz/szélesség		Tömeg/pont		Lapát jellege
			(cm)		(kg)/IP		
1	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 10 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	–	–	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	25	12	–	–	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	van	25	13	–	–	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
2	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 15 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	–	–	szabályos, min. 30 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	van	30	14	–	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	35	15	3	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
3	1. (2.)	–	–	–	–	–	szabályos, min. 20 cm-es csapos
	2–3. (3–4.)	van	–	–	–	–	szabályos, min. 45 cm-es szár, kanalas, elágazó, pudvás
	4–5. (5–6.)	20 cm	35	15	2,5	–	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	6–8. (7–9.)	20 cm	35	15	3,5	–	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

III. Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei az 501. számú Hanság-mosoni, 502. számú Vas-soproni-síksági, 507. számú Bakonyi, 508. számú Marcal-medencei, 509. számú Bakonyalja-Komáromi, 511. számú Velencei, 512. számú Dunazugi, 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységekben				
Hibapont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege legalább (g)	Ágak hossza legalább (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	150		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	200	2	szabályos hatos
	3. (3.)	270	3	szabályos hatos
	4. (4.)	320	4	szabályos hatos
	5. (5.)	360	5	szabályos hatos
2	1. (1.)	200		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es, villás, tompa ágvég
	2. (2.)	270	2	szabályos hatos
	3. (3.)	330	3	szabályos hatos
	4. (4.)	380	4	szabályos hatos
	5. (5.)	430	5	szabályos hatos
3	1. (1.)	250		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es hatos, tompa ágvég
	2. (2.)	300	3	szabályos hatos
	3. (3.)	380	4	szabályos hatos
	4. (4.)	430	5	szabályos hatos
	5. (5.)	480	5	szabályos hatos

Az őzbakok szakszerűtlen elejtésének határértékei az 503. számú Alpokaljai, 504. számú Rába-menti-Kemenesháti, 505. számú Zalai-dombsági, 506. számú Zala-kisbalatoni, 510. számú Vértes-hegységi vadgazdálkodási tájegységekben				
Hibapont	Felrakás (bak kora)	Trófea tömege (g)	Ágak hossza (cm)	Általános jelleg
1	1. (1.)	120		tömegre való kritérium nélkül, ha 13 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	180	2	szabályos hatos
	3. (3.)	250	3	szabályos hatos
	4. (4.)	300	4	szabályos hatos
	5. (5.)			
2	1. (1.)	150		tömegre való kritérium nélkül, ha 14 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	220	2	szabályos hatos
	3. (3.)	270	3	szabályos hatos
	4. (4.)	330	4	szabályos hatos
	5. (5.)			
3	1. (1.)	200		tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es nyársas, tompa ágvég vagy villás
	2. (2.)	250	3	szabályos hatos
	3. (3.)	300	4	szabályos hatos
	4. (4.)	350	5	szabályos hatos
	5. (5.)			

IV. Muflonkosok szakszerűtlen elejtésének határértékei

A muflonkosok szakszerűtlen elejtésének határértékei az 503. számú Alpokaljai, 507. számú Bakonyi, 510. számú Vértes-hegységi, 511. számú Velencei, 512. számú Dunazugi vadgazdálkodási tájegységekben			
Hibapont	Kos kora (év)	Csiga hossza legalább (cm)	Trófea összértéke (IP pont)
1	2.	43	szabályos
	3.	53	szabályos
	4.	63	szabályos és min. 185 IP pont
	5.	65	
2	2.	45	szabályos
	3.	57	szabályos
	4.	65	szabályos és min. 190 IP pont
	5.	68	
3	2.	50	szabályos
	3.	60	szabályos
	4.	70	szabályos és min. 195 IP pont
	5.	75	

A muflonkosok szakszerűtlen elejtésének határértékei az 508. számú Marcal-medencei, 509. számú Bakonyalja-Komáromi vadgazdálkodási tájegységekben			
Hibapont	Kos kora (év)	Csiga hossza legalább (cm)	Trófea összértéke (IP pont)
1	2.	35	szabályos
	3.	45	szabályos
	4.	55	szabályos és min. 185 IP pont
	5.	55	
2	2.	40	szabályos
	3.	55	szabályos
	4.	65	szabályos és min. 190 IP pont
	5.	65	

3	2.	45	szabályos
	3.	60	szabályos
	4.	70	szabályos és min. 195 IP pont
	5.	70	

Az Észak-Dunántúli Vadgazdálkodási Táj vadgazdálkodási tájegységeiben érett

- az a szarvasbika, amely elérte a 11 éves életkort, agancsa szabályos főágakkal (szemág, középpág) és a minimum 3-as koronákban összesen legalább 5 db hosszú (15 cm-t meghaladó) ággal vagy kehelykoronával rendelkezik, az agancs tömege meghaladja a 8,50 kg-ot,
- az 505. számú Zalai-dombsági és 506. számú Zala-kisbalatoni vadgazdálkodási tájegységekben érett az a szarvasbika, amely elérte a 12 éves életkort, agancsa szabályos főágakkal (szemág, középpág) és a minimum 3-as koronákban összesen legalább 5 db hosszú (15 cm-t meghaladó) ággal vagy kehelykoronával rendelkezik, az agancs tömege meghaladja a 8,50 kg-ot,
- az a legalább 10 éves dámbika, amelynek agancsa közel szimmetrikus, legalább 30 cm hosszú és 14 cm széles, zárt lapáttal rendelkezik, amelynek tömege eléri a 3 kg-ot.

5. melléklet a 12/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásai

A védett természeti területek természet- és tájvédelmi előírásait a természetvédelmi kezelési tervek tartalmazzák. Az alábbi természet- és tájvédelmi előírásokat kell figyelembe venni, amennyiben a vadgazdálkodási tájegységben található védett természeti terület vonatkozásában nincsen kihirdetett kezelési terv, vagy annak vadgazdálkodásra vonatkozó előírásai nem rendelkeznek eltérően.

- Vadászati és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést is) nem járhat a védett természeti értékek és területek jelentős zavarásával, veszélyeztetésével vagy károsításával.
- Fokozottan védett madárfaj szaporodó-, költő-, táplálkozó-, telelőterületén vadgazdálkodási tevékenység csak úgy folytatható, hogy az ne zavarja jelentős mértékben annak élettevékenységét.

Nagyvad

- A nagyvadállomány csökkentése során kiemelt figyelmet kell fordítani a nőivarú nagyvadegyedek, különösen a muflon- és dámszarvas-, valamint a vaddisznóállomány fokozott hasznosítására.
- A nagyvadfajok takarmányozása, etetése – a vaddisznó intenzív vadászatát biztosító szórók üzemeltetésének kivételével – a vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést el nem érő védett természeti területeken tilos. A vadászterületen belül az 1000 ha kiterjedést elérő védett természeti területeken takarmányozás csak abban az esetben végezhető, ha a vadlétszám az élőhelyet még nem veszélyeztető legmagasabb vadlétszám alá csökken.

Vadgazdálkodási tevékenység

- A vadászati, vadgazdálkodási tevékenység során különös figyelmet kell fordítani a gyepek megóvására, a gyeppfelszín maradandó károsítása tilos.
- A vadászat, vadgazdálkodás során keletkező hulladékokat a vadászatra jogosultnak a vadászterületről haladéktalanul el kell távolítani.

7. Februári hajtó- és terelővadászatok helyét és időpontját a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
8. Hattyúnyakkal való csapdázási tevékenység csak a természetvédelmi kezelővel egyeztetve kezdhető meg.

Vadgazdálkodási létesítmények, vadföld

9. Az 505. sz. Zalai-dombsági, az 506. sz. Zala-kisbalatoni, az 507. sz. Bakonyi, az 508. sz. Marcal-medencei és az 513. sz. Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben a vadászati és vadgazdálkodási berendezések számát, helyét és funkcióját 2018. december 31-ig felül kell vizsgálni. A meglévő és tervezett berendezéseket a természetvédelmi kezelővel egyeztetni szükséges.
10. Fokozottan védett természeti területen kizárólag hordozható les, szóró, épített vadbefogó létesíthető. Erdőrezervátum magterületén semmilyen vadgazdálkodási létesítmény nem létesíthető, kivéve hordozható (mobil) magaslesek, amik csak augusztus 15. – február 28. között használhatók.
11. A természet védelméről szóló törvényben meghatározott lápok és források, mint minden esetben országosan védett természeti területek vonatkozásában az alábbi előírás érvényesítendő: a lápok területén és a források 100 méteres környezetében szóró, vadetető, sózó nem létesíthető.
12. Állandó gyepterületeken (művelési ágtól függetlenül) vadászati, vadgazdálkodási létesítmények közül dagonya, takarmánytároló, vaditató, apróvad tenyésztésére szolgáló létesítmény nem létesíthető.
13. Szórón kombájntiszta szemes takarmány, csöves kukorica, valamint répafélék és almatörköly használhatók.
14. Vadetetést, takarmányozást csak mesterségesen létesített vadetetőből lehet végezni. Lédús és erjesztett takarmányt csak tálcáról lehet etetni.
15. A szórók környezetében az esetlegesen megjelenő gyomnövényeket (parlagfű stb.) rendszeres kaszálással vagy nyúvással még magérlelés előtt el kell távolítani.
16. Sózók csak tuskósózó, sózóláda, oszlopsózó vagy sózóvályú formájában üzemeltethetők. A talajra sót szétszórni tilos.
17. A használaton kívüli, leromlott állapotú vadgazdálkodási-vadászati létesítmények elbontásáról és elszállításáról a vadászatra jogosult köteles folyamatosan gondoskodni a vegetációs időn kívül.
18. A téli etetési időszak után a nagyvadetetők környékén szétszórt szénát össze kell gyűjteni, illetve év közben legalább egy alkalommal az etetőhely körül felverődő gyomokat magérlelés előtt le kell kaszálni.
19. Fokozottan védett területen új vadföld nem létesíthető.
20. Művelt vadföldeken a művelés során fokozott figyelmet kell fordítani a gyom- és inváziós növények terjedésének megelőzésére.

Zárt téri vadtartás, -kibocsátás, -telepítés

21. Kizárólag őshonos fajok repatriációs célú kibocsátása lehetséges. Egyéb vadfajok, illetve nagyvadtartásból származó vad szabad vadászterületre történő kibocsátása tilos.
22. Idegenhonos fajok betelepítése tilos. A spontán betelepülő idegenhonos fajok (mosómedve, nyestkutya) állományának felszámolására kell törekedni.

Apróvad

23. Azonos területreszen évente legfeljebb két alkalommal kerülhet sor apróvad-hajtóvadászatra.

Vízivad vadászat

24. Tómederben lóállás nem létesíthető.
25. Vizes élőhelyeken a vadászható ragadozó fajok gyérítése március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történjen.

Tűzokvédelem

26. Tűzok dürgő- és költőhelyen vadgazdálkodási és vadászati tevékenység (beleértve az őz vadászatát és a megelőző felméréseket is) csak a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetett módon történhet március 15. és július 1. között.
27. Tűzok dürgő- és költőhelyen a vadászható ragadozó fajok gyérítésére vonatkozó előírások:
 - A gyérítés március 15. és július 1. között elsősorban territóriumalapú módszerek alkalmazásával (pl. kotorékozással, csapdázással) történhet.
 - A gyérítést nyílt területen (pl. gyepeken, szántókon stb.) április 15-ig kell elvégezni, ezt követően vonalas létesítmények (utak, csatornák stb.) mentén, nádasok, erdők, facsoportok stb. környezetében, a nyílt területrészek kíméletével történhet.

28. Tűzok dürgő- és költőhelyen a vaddisznó tartós megtelepedését meg kell akadályozni.
29. Tűzokok tartózkodási helyén végzett éjszakai vadállománybecslést és reflektoros vadászatot a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
30. Téli időszakban vadászati és vadgazdálkodási tevékenység (beleértve a területen történő közlekedést, társas vadászatok stb.) a tűzokok tartózkodási helyeinek figyelembevételével történhet, különös tekintettel a ködös időszakokra.
31. Tűzokok tartózkodási helyét érintő társas vadászatok helyszíneit az idény megkezdése előtt a természetvédelmi kezelővel előzetesen egyeztetni kell.
32. Tűzoktelelőhelyeken tarvadadászat a természetvédelmi kezelővel egyeztetett módon történhet. Az adott évi telelőhelyek pontosítását minden évben a tájegységi fővadász bevonásával egyeztetni kell a természetvédelmi kezelővel, melyet jegyzőkönyvben rögzítenek legkésőbb december 1-ig.

6. melléklet a 12/2018. (VII. 3.) AM rendelethez

Hosszú távú természetvédelmi célok

1. A természetvédelem hosszú távú, a vadgazdálkodást is érintő célja az ország teljes területén a biológiai sokféleség, valamint a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzése, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítása, az élőhelyvesztésből, az élőhelyek minőségének romlásából, illetve a fajok túlhasznosításából származó veszélyek csökkentése. Ennek érdekében a vadállomány igénybevételével és terhelésével járó gazdasági, gazdálkodási és kereskedelmi tevékenységet a természeti értékek és rendszerek működőképességét és a biológiai sokféleséget fenntartva kell végezni.
2. A vadgazdálkodás, vadászat során biztosítani kell a természet védelméhez fűződő érdekek érvényesülését, a fenntartható használatot, ami a vadfajok biológiai sokféleségre alapozott fenntartását jelenti. Az őshonos vadfajok vadászata csak olyan mértékű lehet, amely a faj természetes állományának sokféleségét, fennmaradását nem veszélyezteti.
3. A védett természeti, illetve a Natura 2000 területek általános és egységes természetvédelmi célkitűzése az azokon található védett, fokozottan védett, illetve közösségi jelentőségű fajok és élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve amennyiben a természeti értéket az extenzív területhasználat tartja fenn, az azt fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.
4. Kiemelt természetvédelmi cél azon vadászható fajok állományszabályozása, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerekre, a védett, illetve veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre túlzott terhelést jelentenek.
5. A vadászattal összefüggő jogellenes természetkárosító cselekmények megelőzése, felszámolása. A védett és fokozottan védett fajok egyedei elejtésének megakadályozása.
6. A vadgazdálkodás során fokozott figyelmet kell fordítani a nagyvad populációsűrűségének szabályozására. Akkora létszámú nagyvad fenntartása a cél, amely
 - 6.1. nem veszélyezteti a taposásra, bolygatásra érzékeny természetes és természetszerű élőhelyeket, különös tekintettel a forrásokra, patak völgyekre, lápokra, magassásosokra, mocsárrétekre, zombékosokra, hegyi rétekre, erdőssztyepprétekre, a domb- és hegyvidéki sziklagyepekre, valamint karsztbokorerdőkre,
 - 6.2. lehetővé teszi a védett és fokozottan védett, illetve veszélyeztetett fajok hosszú távú fennmaradását,
 - 6.3. nem veszélyezteti élőhelyének természetes folyamatait és biológiai sokféleségét,
 - 6.4. mellett az erdőgazdálkodás során a folyamatos erdőborítást megteremtő gazdálkodási módszerek hatékonyan alkalmazhatóak.
7. Olyan nagyvadgazdálkodást kell folytatni, amely elsősorban az őshonos, magas genetikai értékű állományok (gímszarvas, őz) minőségi és nem mennyiségi megőrzését tűzi ki célul.
8. Nagyvadgazdálkodási célú berendezés csak a nagyvadállomány sűrűsége megfelelő szinten tartásának elérése érdekében létesüljön, minimalizálva a zavarást, a berendezés környezetének degradálódását és a tájészttikai problémákat.
9. Törekedni kell az ólomsörét használatának teljes körű kiváltására más, nem környezetszennyező technológiákkal.

10. Törekedni kell a nagyvad intenzív takarmányozásának megszüntetésére. Hosszú távon jelentősen csökkenteni kell a kijuttatott takarmány mennyiségét. Az ökológiai vadeltartó képességnél magasabb nagyvadlétszám intenzív takarmányozással való mesterséges fenntartását mindenhol meg kell szüntetni.
11. Az 503. számú Alpokaljai, az 507. számú Bakonyi, az 510. számú Vértes-hegységi, az 512. számú Dunazugi és az 513. számú Balaton-felvidéki vadgazdálkodási tájegységben kívánatos a nagyragadozók (farkas, hiúz) állandó jelenléte, ezért a vadgazdálkodási tevékenység során figyelmet kell fordítani a megőrzésükre. Azon területeken, ahol e fajok tartós jelenlétére lehet számítani, a vadászatokat úgy kell tervezni, hogy az ne zavarja indokolatlan mértékben e fokozottan védett ragadozókat. Mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy e fajok egyedeit sem szándékosan, sem véletlenül ne ejtsék el.
12. Javítani kell az őshonos, veszélyeztetett apróvadfajok, így különösen a mezei nyúl és a fogoly életfeltételein. A vadgazdálkodás során előtérbe kell helyezni az e fajoknak kedvező élőhelyfejlesztéseket és az e fajok számára kedvező vadföldgazdálkodást. Mindenképpen kerülni kell a túlhasznosítást. A szárnyasvadfajok esetében is a védelmet döntően a természetes állomány védelmével, és nem pedig tenyésztett madarak kibocsátásával kell biztosítani. Szárnyasvad-kibocsátás esetén biztosítani kell, hogy a tenyésztett madarak ne jelentsenek állategészségügyi kockázatot a vadon élő állomány számára, illetve a kibocsátás technológiája ne okozza a ragadozók adott területen való túlzott csoportosulását.
13. A vízivad hasznosítása olyan mértékű legyen, amely minimalizálja a védett és fokozottan védett fajok egyedeinek akár szándékos, akár véletlenül történő elejtését, illetve kellő nyugalmat biztosít mind a vadászható, mind a védett, fokozottan védett vízimadár-fajok állományainak. A vadászat szabályozásának biztosítania kell a kései, elnyúló költséi időszakkal rendelkező fajok költségének biztonságát, a vízivad költsége és vonulása szempontjából fontos vizes élőhelyek nyugalvét (különös tekintettel a globálisan veszélyeztetett fajok előfordulási helyeire), valamint a zord időjárású téli időszakban szükséges zavartalanságot. El kell érni, hogy valamennyi vizes élőhelyen már rövid távon is megszűnjön az ólomsörét használata.
14. Hazánkban az elmúlt évszázadokban már meghonosodott, azonban nem őshonos vadfajok állományait csak olyan területeken indokolt fenntartani, ahol azok nem jelentenek veszélyt a biológiai sokféleségre, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek megőrzésére, a veszélyeztetett fajokra és élőhelytípusokra, életközösségekre. Azon vadászható, nem őshonos fajok állományait, melyek élettevékenységeik (táplálkozás, élőhely-átalakítás) folytán túlzott terhelést jelentenek az adott természetes és természetyszerű élőhelyekre, ki kell szorítani ezekről a területekről. Különösen igaz ez az olyan sérülékeny élőhelyekre, mint a domb- és hegyvidéki sziklagyepek, ahol el kell érni a muflonállomány nagymértékű csökkenését, illetve teljes kiszorítását. Az elmúlt években újonnan megtelepedett fajok, így különösen a nyestkutya és a mosómedve esetében törekedni kell az állományok teljes felszámolására. Vadászati célból új faj szaporodásra képes, vadon élő állományának kialakítása nem engedhető meg, az újonnan megjelenő inváziós fajok egyedeit, amennyiben azok eltávolítása vadászati eszközzel oldható meg, el kell távolítani.
15. A ragadozógazdálkodást úgy kell folytatni, hogy az segítse a biológiai sokféleség megőrzését, a fajok közötti természetes kapcsolatrendszerek zavartalanságát, a veszélyeztetett fajok és élőhelytípusok, életközösségek természetvédelmi helyzetének javítását, így különösen:
 - 15.1. A földön fészkelő védett, fokozottan védett madár-fajok, valamint a fogoly és a hazánkban költő erdei szalonkák és vízivad védelme érdekében szükséges egyes túlszaporodott, generalista ragadozó-fajok fokozott gyérítése, állományának tartósan alacsony szinten tartása. E munka során különös figyelmet kell országos szinten fordítani a vaddisznó, a róka és a dolmányos varjú állományának visszaszorítására.
 - 15.2. Egyes fokozottan védett madár-fajok, így különösen a túzok, a haris, a császármadár, a nádasokban költő íbisz- és gémfélék, valamint a partimadarak, sirályok, csérek, szerkők fészkelésére szolgáló területeken indokolt a vadászható ragadozó-fajok, különösen az emlősök állományának a legalacsonyabb szinten történő tartása.
 - 15.3. Egyes fokozottan védett hüllő- és kétlélő-fajok élőhelyein, így különösen a rákosi vipera élőhelyein a vaddisznóállományt fel kell számolni.
 - 15.4. A vadászható varjúfélék gyérítése során figyelemmel kell lenni arra, hogy kellő mennyiségű fészkelőhely legyen a varjúfélék fészkeit használó fajoknak (pl. erdei fülesbagoly, kabasólyom, vércsék).
 - 15.5. A ragadozók gyérítése során, különösen csapdák használatakor, az állatvédelmi szempontokat a lehetőségek szerint figyelembe kell venni.